

მეგობრები

„ადგილი აქვს სოფლიდან პასუხისმგებელ მუშაკების გამოქცევის შემთხვევებს“. სა კავშ. კ.პ.(ბ) ა.კ. საოლქო კომიტეტის მიმა რავილა

გაიტაცა ფიქრებმა საოცნებო მხარეში,
აგონდება „ფორდი“ და პროსპექტებზე თარეში

იმ საღამოს სიმონ იობაშვილისას წავედა სტუმრად.

სიმონ სახლში არ დამხვდა, მისი ცოლი დაღვრემილი მომეგება.

— ჰეე, ჩემო კარგო, უბედურება გვეწვია, სიმონი პარტიის მობილიზაციაში მოჰყვია და ხვალ საღამოს სოფელში აგზავნიან სამუშაოდ. ბედნიერები ხართ, თქვენ, უპარტიო სპეცები, არავინ გაწუხებთ — მითხრა მან და სკამი გამომიწოდა.

სიცილი წამსვდა; თამრო გაკვირვებული თვალებით დამცქეროდა;

— განა ეს არის უბედურება? სიმონი აგრონომია, ძეგლი კომუნისტი,

დღეს, სოფლად სიმონისთანა ხალხია საჭირო, მამ არა და თქვენის აზრით ცაბინეტში ჯდომა სჯობია? ვუპასუხე მას, რომელსაც ალბად ჩემი სიტყვები არ ესამოვნა, ზურგა შემაქცია და მეორე ოთახში გავიდა.

ამ დროს სიმონიც შემოვიდა.

— სიმონს ვახლავარ! რა დავმართია კაცო ინდაურივით, რომ ცხვირი ჩამოგიშვია! ხუმრობის კილოთი მივმართე მას და ხელი გაუწოდე.

პარტიის მობილიზაციაში მოვეყვი და ხვალ სოფლად მივდივარ სამუშაოდ. აბა შენ იცი, ჩვენს ოჯახს თუ არ დაივიწყებ! და მან ისეთი თვალებით შემომხვდა, რომ მეგონა ტირილს დაიწყებდა.

რამდენიმე თვის შემდეგ მაცნობა, რომ ახლო მომავალში ოლქები გაუქმდებოდა და ისიც ტფილისში დაბრუნდებოდა.

მართლაც არ გასულა მას შემდეგ ერთი თვე, რაც სიმონი ტფილისში დაბრუნდა.

ერთ დღეს მან ტელეფონით დამირეკა და სახლში მიმიპატივა.

სოფლიდან მისი ჩამოსვლა ნამდვილი ზეიმით აღინიშნა, მთელ ღამეს ვჭეიფობდით.

— როგორ მოახერხე სიმონ. ტფილისში დაბრუნება, აკი ოლქის მოშუშავეები რაიონში უნდა წასულიყვნენ სამუშაოდ! — შევიკითხე მას.

— რა ძნელი მოსახერხებელი საქმე ეს იყო. არ მინდოდა რაიონში მუშაობა და არ წაესოლევიარ... — ღიმილით მიპასუხა მან; ტფილისში დაბ-

რუნება რა უნდა იყოს, იქაც ვბრუნდები ჩემო საშა, იქაც ძველ ადგილას. დაუმატა მან და მის სახეს მე-

დიდური გამომეტყველება დაეტყო.

ეს ამბავი ჩემთვის ახალი იყო.

— როგორ, აკი შენ იქიდან მოხსნილი ხარ! ნამგალაძე სად მიყავთ? ის ხომ ინყენრაა.

გაკვირვებით ვსთქვი მე.

— თვით თანამშრომლები ითხოვენ ჩემს დაბრუნებას. ხომ იცი იქ ვინ არიან? მე რომ არ ვმფარველობდე, ამდენ ხანს მათი ბურღია არ იქნებოდა!

ყურში ჩამჩურჩულა მან. მე სიჩუმით ვუპასუხე.

სიმონი მართლა დაუბრუნდა ძველ თანამდებობას, რასაც პროლეტარული საზოგადოებრივობა უკმაყოფილოთ შეხვდა.

მას იცნობენ, როგორც „მოკლე ჭკუის“ კაცს. არ გასულა ამის შემდეგ ერთი თვე, რაც სიმონის ოჯახს „ახალი უბედურება“ ეწვია, უმაღლესი ორგანოების

დადგენილებით, მის შვილებს, რომელნიც თავის სპეციალობაზე არ მუშაობდნენ, დაუყონებლივ იქნენ გადაარაცხლები მიწად-მოქმედების კომისარიატის განკარგულებაში, რომლებიც იგზავნებოდნენ სოფლად სამუშაოდ.

ამ დადგენილების გამოცხადების რამდენიმე დღის შემდეგ, სიმონს ქუჩაში შეხვდი, რომელსაც „დახა პირს არ უხსნიდა“.

— აღარ მასვენებენ ჩემო საშა, ეხლაც მაგზავნიან სოფლად, ესიც „ახალი უბედურება“! პარტიაში ეხლა ყოფნას ჯოჯოხეთში ყოფნა

სჯობია! მითხრა მან და დამემშვიდობა.

სიმონ იობაშვილი მთიულეთში გაიგზავნა სამუშაოდ, ინყენური ნამგალაძე კი კვლავ დააბრუნეს სიმონის ადგილას.

ზოგიერთ მეტაბელეს „მკვდარი სულები“ შეაქვს ჯამაგირის ნუსხაში და მათ ხელფასს და სპეცტანსაცმელს თვითონ ითვისებს.

მკვდარი „სულები“ (მეტაბელეს):— ჩამოდი, ჩამოდი ჩქარა ჩვენს სახელზე აღებულ ხელფასს, ოორემ დედას ვიტირებთ! კუბოთი გაგიხეთქავთ მაგ უსირცხო ვოვრას!

ტარტაროზის ბრძანება

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ტარტაროზკორებს,
ყველა მკითხველებს,
კალმის ოსტატებს,
ყველა მეთყველებს,—
ენებათ ყველას
ბრძანება ესე,
გამოტანილი
დღის სინათლეზე!
მართალი არის
ჩანგალის წვერზე
ჩვენ მაგნებელი
ავაგეთ ბევრი
და იმათ თავზე
რისხვის ჩვენისა
დავატრიალეთ
კალო და კმერი,—

(ფოქსტროტს ცეკვავენ
ისინი ქვაბში,
როცა დაადგათ
თავს გასაჭირი,
და არა ერთი
ბიუროკრატით
ჩავეტყობარეთ
ქელი და პირი,)

ახე აწსებს:
ყველა ტარკორი
და მოქალაქე
ემორჩილება
სამხედრო წესებს.

ყველა ტარკორი,—
გამოუკლებლად,—
ამიერიდან
არის დამკვრელი
და ემატება
იმათ საჭურველს
ჩანგალთან ერთად
მახვილი ცული.

რომ მაგნებლები
დაკვირიტი წმინდი
სადაც შეხვდებით
გაკაფონ ცელით
და სასილოსე
ორმოში ჰყარონ,
ან ჩვენ გვიგზავნონ

საკუთარ ხელით.
აბა!
დაიწყეთ!
მუსრი მავნებლებს!
თვალი აიბით
დამშეულ ქორის!—
იგრძნოს ქვეყანამ
ამიერიდან
იერიშები
დამკვრელ ტარკორის!

ყველა თქვენგანი
უნდა გვაწვდიდეს
ოპერატიულს
ყოველდღე—
ცნობას.—
დაჰკარით მაგრათ!
მურვიან მოელის
ჩვენგან სიბრაულულს
და თანაგრძნობას!

ტარტაროზი.

ტარტაროზის სასაწლე.

მაგრამ სინსილა
მაგნებლების
არ გადაშენდა
პიჭებო, ჯერა,
და მიტომ გემართებს
ახალი ტემპით
იმათი დმუნა,
იმათი ქერა.
გასაგებია,
(არ უნდა ამას
ცემა საყვირის
იერიქონის)
რომ სასილოსოთ
მისწრება არას
ბიუროკრატის
ღილა და ქონი!

თუ დავერვით
მაგნებლებს ყველას,
როგორც სახორცე
განწირულ ზვარაკს,
მზრომელთა მასებს
იმათი ქონით
ჩვენ დაუმზადებთ
სასაპნე მარაგს.

აი, ამ მიზნით
ვბრძანებ, ვისაც აქვს
მუხლი მგლისა და
თვალეები ქორთა,—
ცხადდება მათი
მობილიზაცია,
მობილიზაცია
ყველა ტარკორთა.

და ტარტაროზი
ამიერიდან—
(ისმინეთ ყველამ!)

როგორ „ამზადებენ“ კადრებს სიღნაღელი „მწედაგოვები“.

მითოთხმეტე თავი

ეგვიპტეში ცხოვრების გამოსათავი.

ახალ მიმართულებით

საქმის გართულება.

მენშევიკური ქალაქნები,—

მომხთარ ამბებით დანაშინები,—

თავიანთ რიგებში ხალხს ეძახოდენ,

ყოველ ჯვარედინზე გაიძახოდენ, —

რომ მოძრაობა შემცდარ გზაზე სდგასო,

რომ სწორ გზაზე უნდა გამოყვანა მასო;

რომ სცდებიანო ბნელი ბრბოებიო!

სჯობს, რომ მოეაწყით საღაროებო,

სადაც მუშები თავს დაიხდევნო, —

სხვაგან ვერა ვხედავთ გამოსავალს ჩვენო!..

მათი ყბედობით საქმე არ გათავდა,

მოდრავობა კიდევ უფრო გაფართოვდა.

ვაჭრობ - მრეწველობა სრულიათ დაეცა.

ეგვიპტის ქვეყანა „ბნელეთმა მოიცვა“.

საქმის გამწვავება იქამდის მივიდა,

ფარაონს ვეზირზე გული მოუვიდა:

— „მე შენ კი რა ვითხრა, — თვალები დაგიდგა!

ვისი ბრალი არის, ეს დღე რომ დაგვიდგა?

რათ ვერ დააწყნარე შენ ამ ხალხის მოღვა?

არ უნდა შეგეძლოს ჩემს წინ სულის მოთქმა!

წადი, გადცი იმ შეჩვენებულებს:

გასამგზავრებლათ ხომ მე არ მითხოვენ ფულებს?

საითაც ერჩიონ, — იქითკენ წავიდენ,

მხოლოდ ეგვიპტიდან ჩქარა კი გავიდენ“!..

გამოუცხადა ყველა ღარიბს მოსემ,

რომ ჩქარა შეიმოსონ.

ტქრო, ვერცხლი, ფული, თუ ქურტელი,

ეგვიპტელთ ქონებას რასაც სტაცონ ხელი,

— ყველა წამოიღონ და არა დასტოვონ,—

თუ კი ვისმე კიდევ რაიმე დასტოვონ,—

და უკან გაჰყვენ მას:

აღთქმულ ქვეყნისკენ ის უჩვენებს მათ გზას!..

მენშევიკების კამიტეტში

და იმათ გაზეთებში

მოსეს წყევალ-კრულვას უთვლიდენ.

ავანტიურისტათ მას სთვლიდენ:

— „ანარჩისტი! გაიძვერა! არამზადა!

ხალხს ეს რა საფრთხე მოუშადა!“

— „უგზო-უკვლოთ სადაცა მიჰყავს,—

უეჭველია, სადმე დაღუბავს!“

— „საწყალ ბურჟუებს ტყავს აძრობს,—

სინდისის ქეჯნას არც კი გრძნობს!“

— „რა დღეს დაგვაყენებს ეხლა ფარაონი!

განგებ მოგვიწყვილო თითქოს ეს ოინი!“

— „ძვირად დაგვიჯდება ეხლა ეს ამბავი,—

ქვით ჩასაქოლია ჩვენგან მაგი ავი!“..

მოსე თავისას მაინც განაგრძობდა,—

თავს დამნაშავეთ სრულებით არ გრძნობდა.

— „რატომ არ ისმოდა თქვენი სისინი,

ხალხს ტყავს რომ აძრობდენ დღემდი ისინი?..“

მოსემ ჰკითხა ხალხს:

— სამგზავროთ მზათ ხართ?

— ვართ!

— მაშ ჩქარა იართ!

და გაეპართენ მთელი ჯალაბობით,

როგორც ჩამწყვიტა მოსემ— ისე მწყობრათ.

ბელადები მათ წინ მიუძღოდნენ,—

აღთქმული ქვეყნისაკენ გზა მათ იცოდენ!

ქალაქნებიც ადევნენ უკან ჩანჩლით,

ხალხს აღლევებდენ ჩუმი ჩურჩულით:

— ვაიმე, ვაიმე, ვაიმე!—

არ გამოვიდეს აქედან ცული რაიმე!

ფარაონს აწვლიდენ ცნობას ცნობაზე,—

მათ მგზავრობაზე.

ერთგულებაში მას ეფიცებოდენ,

ცოდვების შენდობას ეხვეწებოდენ.

რომ მოსეს ისინი სრულებით არ ეთანხმებიან,

და თუ უბრძანებს ფარაონი,— ეხსლებიან!

შეთანხმებაზე გამართავენ მოლაპარაკებას,—

თუ კი ფარაონი მოწყალებით დართავს ამის ნებას!..

მათი გამცემლობის იყო შედეგი,

რომ ფარაონმა გადასწყვიტა საქმე შემდეგი:

ჩქარა შეჰკრიბა თავისი ჯარები,

და თუმცა მოსეს დიდი მანძილი ჰქონდა განარები,

მაინც გამოუდგა უკან დასაწევათ,—

მკაცრი ანგარიშის მისთვის გასაწევათ!..

ცულ დღეში ჩავარდა მოსე,

ასეთი ამბავის მომსწრე:

წინ გადაეღობა მას ზღვა,

უკან მოისმოდა ხმა

ფარაონის ურიცხვი ლაშქრების,

შიგნით კი— ჩოჩქალი მენშევიკური ლაშქრების:

— ვის ფეხის ხმას აჰყევით

და აღთქმულ ქვეყანაში გაჰყევით!

— თქვენ მხსნელს ხედავდით მოსეში

და ამიტომ არ გრძნობდით შიშს!

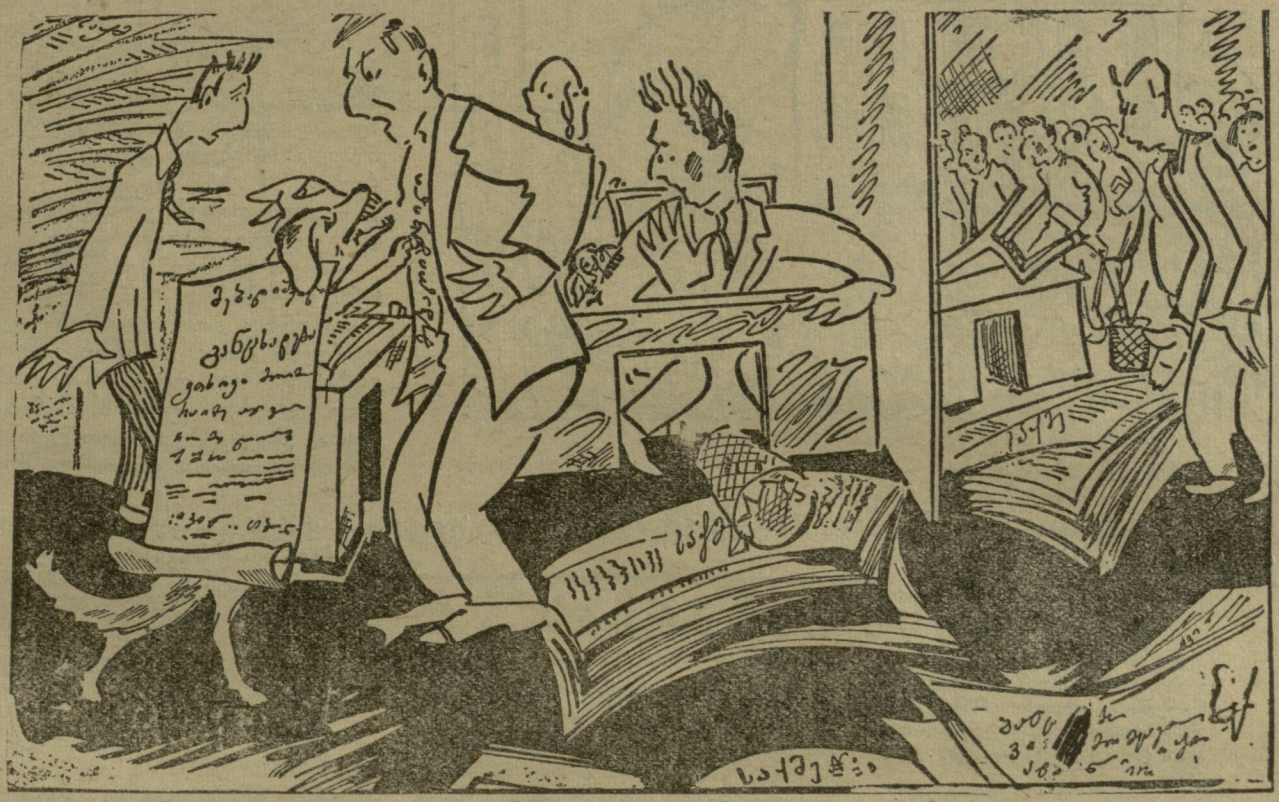
— აკი ჩვენ გირჩევდით,—

სჯობს, ეგვიპტეში თუ დარჩებით!

ქალღმერთი პატრონს...

„თფილისის განათლების განყოფილებაში, მიუხედავად სამოსწავლო წლის დაწყებისა ისეა არეული ყველაფერი, რომ „ქალღმერთი პატრონს ვერა სცნობს“.“
(მკითხველის შენიშვნა)

სცენა თფილისის განათლების განყოფილებაში

— არ გჯეროდათ ჩვენი ნათქვამი,—
 აი, ესეც თქვენ!
 — ჩვენთვის რომ დაგეგჯერებიათ
 და ფარაონი არ გაგეგჯავრებიათ,
 საქმეს როგორმე მოვაგვარებდით
 და სიცოცხლეს არ ჩავიმწარებდით!
 — ჩვენ ფარაონისაგან ვითხოვდით ნებას
 და კანონებში შევიტანდით ცოტა ცვლილებას!
 — წყნარათ და დინჯათ,
 ნელი ნაბიჯით,
 იქით წავიდოდით,
 საითაც გინდათ!
 — მაგრამ ჩვენ არ გვიცქეროდით ნდობით
 და თქვენ ეს არ ინდომეთ!
 — ჩვენი სიბნელის ბრალია,
 რომ მოსემ და აარონმა ასე აგვრია!
 — ეგვიპტეში გაუძლებდა კაცი შიმშილს,
 აქ კი ვერ ავსცდებით სიკვდილს!

**

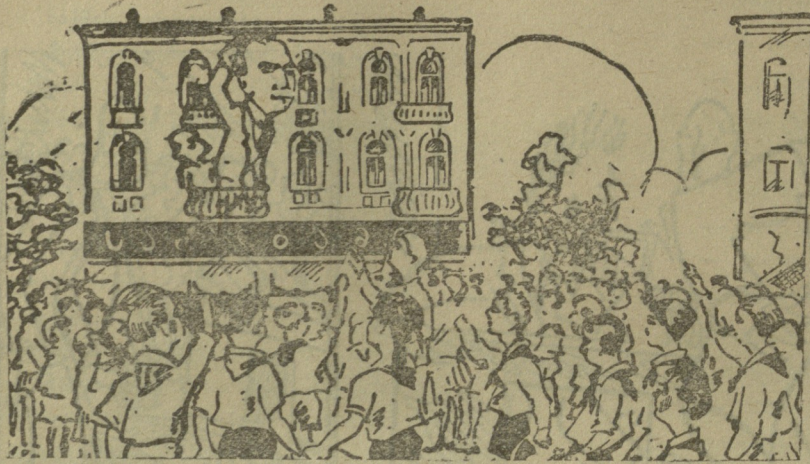
სადაც ბრიყვისათვის გაუძვალი ზღვაა,
 იქ ბრძენისათვის მოკირწყალული გზა!

მოსემ გასავალი ნახა ზღვაზე ფონი.
 ფარაონს არ ჰქონდა იმ დროს ტელეფონი.
 მეორე ნაპირას მოსე რომ გავიდა,
 ფარაონმა მხოლოდ მაშინ ეს გაიგო.
 საჩქაროთ კვალდაკვალ უკან გამოუდგა.
 მაგრამ,—თვალები მას ბარემაც დაუდგა!—
 არ იცოდა კვალი მიდიოდა საით,
 ამიტომ ცოშში ჩავარდნილ ბუზსავით
 ზღვის ტალღებმა შთანთქმეს!
 მენშევიკებმა კი ამის გამო რა სთქვეს?
 — ჰმ!.. ყველაფერი ეს შემთხვევის ბრალია!..
 მოსე ილიმებოდა:—„ასეა, ძამია!
 რისიც არ უნდა იყოს ეს ბრალი,—
 ჩვენი საქმე ხომ წალმა არი?!“
 თუმცე სამარცხვინოთ ყოველთვის სცდებოდენ,
 თენშევიკები მაინც არ სცხრებოდენ.
 მოხდა როდის ეს?
 ვგონებ ოქტომბერს.
 წელი და რიცხვი,—
 კარგათ არ ვიცი...“

(გაგრძელება იქნება)

ს. თ—ია.

სამოსწავლო წელი უკვე დაიწყო და სკოლები კი ჯერ კიდევ არ არის მომარაგებული საჭირო სახელმძღვანელოებით. (გაზეთებიდან)

ბავშვები (ბარონს)—ძია, რატომარ ასრულებ საწარმოო გეგმას; სად არის თქვენგან დაპირებული წიგნები?!

კამპანიის ჩატარება

მთელი რიგი საზ-რივ დაწესებულებები ჯერ-კიდევ პასიურ მონაწილეობას იღებენ შემოდგომის თესვის კამპანიაში. ზოგიერთი მათგანი ცირკულიარებით კმაყოფილება.

გაზეთებიდან.

შემოდგომის თესვის კამპანია რომ დაიწყო, იმ დაწესებულების ხელმძღვანელმა, რომელზედაც ახლა მოგახსენებთ, გადასწყვიტა მთელი თავისი უწყებით მიეღო მონაწილეობა ამ კამპანიაში.

ჩვენ შორის რომ იტყვას, მას თვითონ არ მოსვლია ეს იდეა. იგი გააფრთხილეს სათანადო ორგანიზებმა. ამიტომ მან მოიწვია უფროს თანამშრომელთა საერთო თათბარი, ანუ გაფართოებული პლენუმი და ვრცელი სიტყვა წარმოსთქვა საბჭოების შესახებ საერთოდ. მან დაახასიათა საბჭოთა კავშირის შინაური და საგარეო მდგომარეობა და ილაპარაკა უროგეაი-პარავანის საგარეო პოლიტიკაზე. ბოლოს აღნიშნა, რომ თანამშრომლებმა უთუთო აქტიური მონაწილეობა უნდა მიიღონ შემოდგომის კამპანიაში.

ხანგრძლივი თათბირის შემდეგ გადაწყდა დაწერილიყო ცირკულიარული წერილი, რომელიც პროვინციალურ განყოფილებას გაეგზავნებოდა.

ცირკულიარის შედგენა მიენდო ზაფხოვს, რომელიც ოდესღაც კონსულტანტათ იყო ნამყოფი.

ცირკულიარის შიგენას, მის რედაქციას, გამგისათვის მიტანას, გადასაცემს, რეგისტრაციაში გატარებას და ფოსტაში გადაგზავნას მოუწადა რაღაც სამიოდე კვირა. მოსამზადებელი პერიოდი მიუწურული იყო, როცა ცირკულიარული წერილი დიდის ამბით გაეგზავნა მაზრას.

მთელმა დაწესებულებამ თავისუფლად ამოისუნთქა. ყველა სამი კვირის ნაღენ ოფლს იწურავდა.

ხუმრობა ხშირ აყო: თესვის კამპანიაში მონაწილეობის მთელი სიმძიმე რაღაც სამიოდე კვირაში გადაიტანეს.

საპასუხისმგებლო სამუშაო დამთავრებულად ჩაითვალა.

დაწესებულების სამაზრო (მაზრა ჯერ კიდევ არ იყო გაუქმებულა) განყოფილების გამგემ მიიღო ცირკულიარული წერილი. გულის კანკალათ გახსნეს კონვერტი, რადგან ყველა ფიქრობდა, რომ რაღაც არაჩვეულებრივი ხასიათის საბუთები იქნებოდა შავ. ზოგ ინსპექციის გამოკვლევის მასალება ეგონა, ზოგ გაფრთხილების წერილი, ზოგსაც შტატის შემცირების დირექტივა.

—ცირკულიარული წერილი ყოფილა,—თავისუფლად ამოისუნთქა გამგემ და ოფლი მოიწმინდა.

—მე კი ჩემი დამემართა და... სთქვა გამგის მოადგილემ.

—დასწყევლოს დემურმა, შტატის შემცირების შესახებ გვეწოდენ მე-

გონა,—ჩაილაპარაკა საქმიან მმართველმა.

ცირკულიარული წერილი წაეკითხეს.

—აბა ამ წერილის გამო ერთი სადირექტივო—პრაქტიკული ხასიათის წერილი ჩვენც უნდა შევადგინოთ,—დაფაცურდა სამაზრო განყოფილების გამგე.

დატრიალდა ყველა, ვინც კი წერა-კითხვა იცოდა, ყველა წერილის პროექტს ადგენდა. ბოლოს შეათანხმეს, შეასწორეს და გადაბეჭდეს. გამოვიდა ჩინებული სადირექტივო წერილი.

—ახლა დავგზავნოთ,—კმაყოფილა კილოთი ამბობდა გამგე.

—სადირექტივო წერილი რაიონებს დაუგზავნეს.

რაიონულ განყოფილების ხელმძღვანელმა მიიღო სამაზრო განყოფილების წერილი და მასაც საგრძობლად აუტყვრდა გული, მანამ წაიკითხავდა. დაფაცურდა რაიონული განყოფილება თავისი გამგით და მთელი შტატით.

—ამოდენა სადირექტივო წერილი ჩვენ არ გამოგვადგება, ჩვენ თითონ უნდა შევადგინოთ საინსტრუქციო წერილი და დაუგზავნოთ ადგილებს.

—რომელ ადგილებს?—იკითხა საქმის მწარმოებელმა.

—რომელს და სოფელს შე კაცო, როგორ მეკითხები!.

საქმის მწარმოებელი, რომელიც იმავე დროს ბუხვალტერის და რეგისტრატორის მოვალეობასაც ასრულებდა, სირცხვილისაგან გაწითლდა.

—რას იფიქრებს ახლა ეს კაცი, ადგილები აღარ ვიცი რას ქვია...—მწარედ გაიფიქრა მან.

ორაივნი დაფაცურდენ, კოსტა საინსტრუქციო წერილი შეადგინეს ადგილებისათვის და გაუგზავნეს სოფელს.

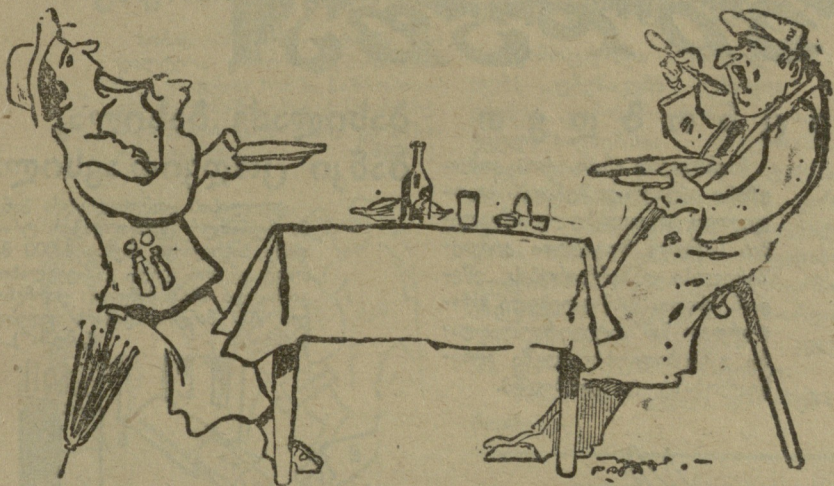
სოფლის განყოფილებამ მიიღო ინსტრუქცია და თითონაც დაფაცურდა.

—ეს რაიონული ცენტრის შედგენილია, მდაბიო ხალხი ვერ გაიგებს, ერთი პატარა განმარტებითი ბარათი ჩვენ თითონ უნდა შევადგინოთ,—ამ აზრის იყო სასოფლო ფილიალის მთელი შტატი, რომელიც ერთი კაცისაგან შესდგებოდა.

მან განმარტებითი ბარათი შეადგინა და უზნის რწმუნებულს გაუგზავნა.

რწმუნებულმა ბარათი გახსნა, წაიკითხა და მიიღო ცნობათ და სახელმძღვანელოთ... მომავალი წლისთვის, რადგანაც ამ დავიდარბაში შემოდგომას თესვა უკვე მოთავდა.

ტერსიტი.

რკ. გვის ზოგიერთ ბუფეტებში მოსადილენი და მათი „სკამები“

ბაღდატის რედაქციის პოეზიისა და

დავსწერე ეს ბალადა,
თავის შესაბრალადა

შრომობს... შრომობს...
წიგნაკების კომისია...
შრომობს, მხოლოდ
თქვენთვის სიტყვა მომიცია,
რომ ეს შრომა
შვავს სიზიფის ტანჯვას, ცნობილს,
რომ თვით „ჟაქტი“
არ იცავს წესს, მისგან წყობილს!..
მაგალითად, რომ ავიღოთ
სრვენი „ჟაქტი“,
სამწუხარო ჩვენ
გვჭირს მისგან,
ბევრი ფაქტი!
გამოუკრავს განცხადება,
რომ „ანბანზე“
ეჭნება მას მუშაობა
ამ საგანზე!
რომ ანბანით უნდა წერა
ყოველ სიტყვას,
ეს უდავო ვიცით ყველამ,
უნდა ითქვას,
და „ჟაქტს“ თუ, რომ
თვის ადგილზე თავი ება,
რათ უნდოდა ამისთვის
ეს განცხადება?!.
ეს არ არის
მუშაობა ანბანთ წესზე!
და ვნანობ, რომ
მეც ავეგე მის ანკესზე:
დანიშნულ დღეს
გამოვცხადდი „ჟაქტის“ წინა.
და რაც ვნახე,
ამ მოვლენამ მე მაინა,
თუმც კი იყო
სამწუხარო ეს მოვლენა!
რომ ამ „ჟაქტში“

წამოვედო ყველას ენა:
რის ანბანი?
რისი რიგი? რისი წესი?
აქ ბაზარი
იქნებოდა უკეთესი,
ვღერე „ჟაქტი“
ან ორგანო შრომის ქვეყნის,
სად წესრიგი
უნდა გვქონდეს საგნად კვების!
ყველა თვის წესს
იგონებდა, საყსადილს:
წესი — ნიკოს!
წესი — სიკოს!
წესი — სიდო!
კვალავც წესი
ამირანდოს!
გიტოს!
გიგოს!
ამ „წესებში“
წესი, აბა ვინ ვაიგოს?!.
ეს „ჟაქტს“ არა,
ბაბილონის მოჰვავს გოდოლს!
მხოლოდ ვნანობ
მე მის ხელში ჩემს თავს, ობოლს!..
დიდი საქმე იქნებოდა,
განა, ესა,
რომ „ჟაქტს“ საქმე
ესე ასე განეწესა:
დღეში თითო,
ორ თუ სამი სახლის მდგმურებს
გაუწევდი
ამ „უამრავ“ სამსახურებს!
ესე იგი,
ანკეტებზე წაუწერიდი:
„ვის ერგება საარსებო
პური, ხვედრი,
და ვინ ამის
აღარ არის ქვეყნად ღირსი!“

— რას ხმარდება ქართველ მთი-
ელთა საზოგადოების მიერ მონაგები
თანხები? — შემეკითხა ტარტარო-
ში, ჩემ მიერ რედაქციის კარების გა-
ღებისთანავე.

— აპარატის მიერ გაბერილ შტა-
ტის შენახვას — ვუპასუხე მე!

რა ზომები იქნა მიღებული გამ-
გობის მიერ იმ პირების მიმართ,
რომლებიც გაზეთებში იქნა გამოქ-
მადებული?

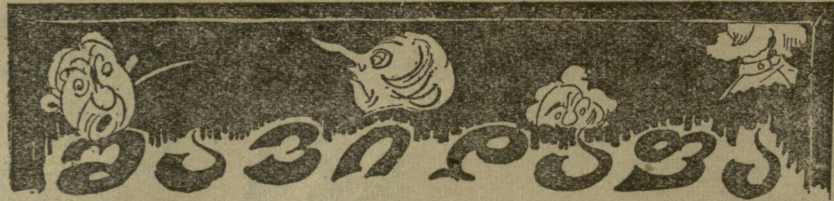
— გამგეობამ დაადგინა, რომ, მა-
რთალია ისინი ყოფილი ვაჭრები და
ოფიცრებია, რომლებიც საბჭოთა
ხელისუფლებისათვის მიუღებელია.
მაგრამ ჩვენთვის როგორც „კულტუ-
რულ“ საზოგადოებისათვის, მისაღე-
ბიაო.

— ვინ არის ხახლიშვილა?
— ყაზბეგის სასადილოს გამგე-
ყოფილი ვაჭარი.

- ვინ არის ფიცხელაურა?
- ყოფილი ვაჭარი.
- ვინ არის მოზლოკელი?
- ყოფილი ვაჭარი.
- ვინ არის გომერი?
- ყოფილი ვაჭარი.
- ვინ არის აბოიანცი?
- ყოფილი ვაჭარი.
- ვინ არის ყაფიჩიანცი?
- ყოფილი ვაჭარი;
- მენტეშაშვილი?
- ყოფ. ვაჭარი.
- ბეჟინაშვილი?
- ყოფ. ვაჭარი.
- ვანაძე?
- ყოფ. ვაჭარი.
- რა ზომებს ღებულობს ადგილ-
კომი?

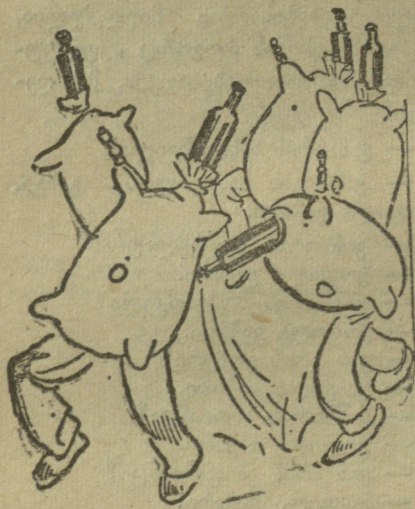
— ადგილკომს ბუზათაც არ
სთვლიან. გაგზავნე ამხ. ტარტარო-
ში „საქ“. მთიელთა საზოგადოებაში
შენი მსუბუქ. კავალერისტები და
იმდენ მავნებელს მოგიტანენ, რომ
„ხვეტო, ხვეტო, — ვერ მოხვეტო!
5—რი.

აქ უმწიკვლოც
შეგრძებოდა სინილისი,
აღარც ხალხი მოცდებოდა
ათ დღე ლოდნით
და ეს საქმეც მოწყვებოდა
წესით, ცოდნით!
თუმც „ჟაქტისთვის“
განძი ესე სად ნახულა?
ისიც კარგი,
პურით თუ არ გვამარხულა!..
მანირა.

სწორ უპოვარნი

ქიათურის შავი ჭვინ მუშებმა: ილარიონ ყიფშიძემ, პლატონ ქლიბაძემ, სანდრო ჭოლაძემ, ილ. ყავლაშვილმა და დავ. ცუხიშვილმა ლოთობას თავი არ დაანებეს რის გამოც გაკრული იქნენ შავ დაფაზე. (გაზეთებიდან)

— ისევ და ისევ
ღვინითა,
ჩვენ დროს ვატარებთ
ღვინითა,
შავ დაფაზე ვსვამს,
ნუნუსს,
ვამაყობთ
ახალ „ბინითა“.

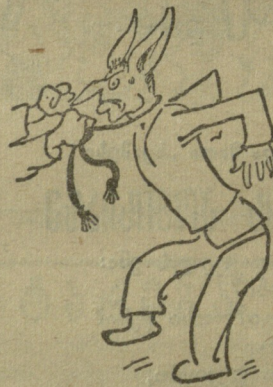
დიღინი

ქიათურის მეცხრილე შალიკო ქველაძემ ტაბელში შეიტანა მკვდარი სულელები და მოპარა წარმოებას 23 კაცის დღიური ხელფასი. („მუშა“).

ვანზე დარჩა თქმულება,
რომ მან ქვით მოკლა აბელი...
ფულს გამოუწერო მკვდარ აბელს
როცა შედგება „ტაბელი“.
ფულს გამოუწერო... გავსდები
მდიდარი, როგორც ლორდები,
თუ საიჭიოს მომთხოვა,
გვაჭურად „გაუსწორდები“.

იცნობდეთ

მიუხედავად იმისა, რომ კომკავშირი აქტიურად მუშაობს საყოველთაო სავალდებულო სწავლების საქმეში, ზოგიერთი კომკავშირელები დეზერტირობას ეწევიან. ასეთია მასწავლებელი ხაჩატურაძე: მან კატეგორიული უარი განაცხადა ბრიგადაში მონაწილეობაზე. (გაზეთებიდან).

ჰა იცნობდეთ
ამ ვაუბატონს
კომკავშირის შემარცხვენსა;
მას ულაგმით
ვერვინ იხმარს,
როგორც გაუხედნელ ცხენსა.

განცხადება

სასტუმრო „ევროპა“ს სასადილოს მომხმარებლები აუწყებენ ნაცნობ - მეგობრებს, რომ სასადილოს დარბაზიდან სამწარეულოში შესვლის დროს, უგზო-უკვლოდ დაიკარგა კელნერი.

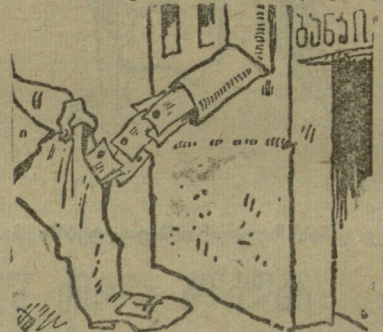
უიფიანი

ბარემწული ნიშნები: აპრებილი უღვაშები, აწეული ცხვირი, ქერათმა. თვალების „უპრაგონო“ ბრიალი.

დამახასიათებელი თვისებები: მუდამ „აიმაქნებულ“ გუნებაზეა. ზედმეტი თავაზიანობის ნიშნად იგინება დედას „ორი ერთ შაურათ“. მნახველებს ვთხოვთ „ეტაპით“ გადაგვავენონ „ტარტაროზი“-ს რედაქციაში, „პაპსულუმ ტარტარში“-ის მისაღებათ.

ბასილაძე ბასილა, ბანკი ცოდვით ავსილა

ტფილისის კომუნალურმა ბანკმა ქუთათურ კერძო ვაჭარ ტროფიმე ბასილაძეს ასესხა 1.000 მანეთი. აქედან დიდი ვაი-ვაგლახით გაინაღდა 300 მანეთი. დარჩენილი 700 მანეთი ვაჭარს დღესაც მართებს. („მუშა“).

გულუბოყვილოა,—
არ არის პანკი,—
კომუნალური
თფილისის ბანკი.
მხოლოდ ხანდახან
მიირთმევს მაჭარს
და თანაუგრძობს,
მფარველობს ვაჭარს.—
და ბასილაძეს—
ვაჭარს, „დაჩაგრულს“
ბანკის „გროშები“
მატებს ხალისსა,
ბანკი ეზრდება
ბასილაძეს— და:—
ბასილაძე კი „სოციალიზმსა“.

აზრიკის და...

საბჭ. კავშ. მოხეტიალენი

ე ლ ი, ნ ა ხ ე

გაფრთხილება

ხონის აბრეშუმის ქარხნის ბუ-
ლალტერი ფოროზია, პარასკეო-
ბით როდესაც ხონში ბაზრობაა—
იგი ჭარხანაში ორ-სამ საათს მუ-
შაობს, დანარჩენ დროს კი ბაზა-
რში ვაჭრობს. („მუშა“).

განცხადება

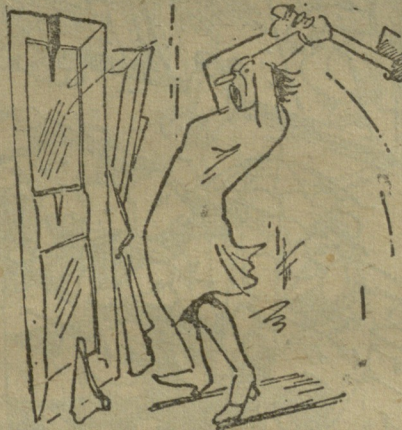
გამოცდილი „უჩიტელი“ ამზა-
ლებს „უჩინიებს“ (ცხადია განათ-
ლების კომისარიატის ნებართვით)
ყველა სავნებში: ალგებრაში, ქარ-
თულ ენაში, ქიმიკაში, სტატისტიკა-
ში, ბნებისმეტყველობაში, ქირომან-
ტიაში, ქირურგიაში, პოლიტცოდ-
ნაში, ჩინურ ენაში, ინგლისურში,
კულინარიაში, ბულალტერიაში, გე-
ოდეზიაში, სვანურში, მორდაფულ-
ში, კასკურში, ბასკურში, კელტურ-
ში და სხვებში... იაციაში.
მისამართს ყველა დარაბებზე აღ-
მოაჩენთ.

გსეც გეგმა

ხონის აბრეშუმის ქარხნის ფერ-
შალი — ვერა ხუნდაძე — რომ
მელიც სამსახურში დილის 6 საა-
თზე უნდა ცხადდებოდეს, მოდის
8-9 საათზე, ალებს ამბულატორი-
ასს და გარბის! ვინ იცის სად...
(„მუშა“).

„დამკვრელი“

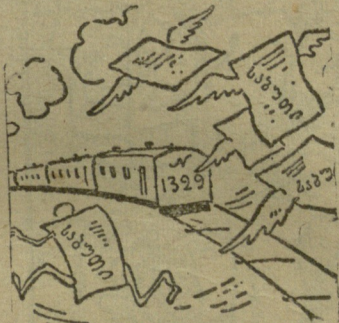

— გაფრთხილო ფუტკარო,
წადი, ამ „ბუხს“ უთხარო,
ანგარანი გელოდება,
აქ ბაზარში ნუ ხარო!
ნუ გსურს გეგმას
საწარმოოს
ძირი გამოუთხარო,
თორემ საქმე შეგეყრება
საწყენი, სამწუხარო!—
ხათა რამეს შეეყრები
აქ ბაზარში ძამია,
ტარტაროზმაც
თუ ვიხელთა,—
„პრაშჩაი,—დასვიდანია“.

ვერიკო:—ჩემი ყოველდღიური
საწარმოო გეგმა ბატონებო, ასეთია:
7 საათზე:—გაღვიძება.
7-დან 8 საათამდე:—ლოჯინში ნე-
ბირობა, ზმორება, სარკეში ცქერა
და მანიკიური.
8-დან 9 საათამდე:—ისევ სარკეს-
თან ტრიალი.
9 საათზე:—ამბულატორიის გაღე-
ბა.
9 საათზე და 15 წუთზე:—უჩინმა-
ჩინის ქუდის დახურვა და უგზო-უყვე-
ლოდ გადაკარგვა ღამის 11 საათამ-
დე.

„ფრინველები“

მატარებელი № 1329, რომე-
ლიც გამზადებული იყო სადგურ-
ში გასამგზავრებლად, მოულოდ-
ნელად მოხსნეს, რადგან რომო-
დების საბუთები უგზო-უყველოდ
დაიკარგა სადგ. ტვილისში.
(ვაზეთებიდან).

რონოდები:

— ვაი ჩვენო
საბუთებო
სად გაფრინდით, სად!
უპატრონო
პატრონი გვეყავს
ჩატომ გავჩნდით, რად!..

— თუ „დამკვრელობა, მე მკით-
ხონ დაკვრა რავარც უნდა!—გაიფი-
ქრა დ. ძირულის ფერშლის, ნიკა
ცუცქირიძის, მეუღლემ, რომელსაც
მოსვენებას არ აძლევდა ის მოვლენ-
ა, რომ ძირულაში ახალი ექიმი,
დ. ნიორაძე გაჩნდა, რითაც „ნიკა
ფერშლის“ პრაქტიკამ—და, რაც უმ-
თაერესია—„დახოლმა“ საკმარისად
იკლო.

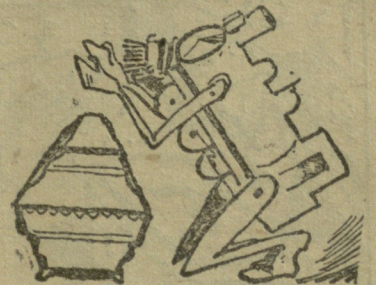
— ლორივით გამოვჭრი ყელს და-
თიკოს, თუ სადმე შემიხვდა—ფიქრო-
ბდა ის, მაგრამ ამ პატივცემულ ბა-
ნოვანის ტემპერამენტი მის განზრახ-
ვებზე უფრო ჩქარი აღმოჩნდა. წააე-
ლო ხელი ნაჯახს და ექიმის ბინისა-
კენ გაეშურა. საუბედუროთ ექიმის
ნაცვლად წინ მისი ბინის კარები და-
უდგა, რომელიც ზემოხსენებულმა
ნაფლეთებად აქცია.

— დამკვრელი ცოლი მყავს და
რა ფუჟო!—ამბობს „ნიკა ფერშალი“.
— წითელ დაფავზე მოვითავსოთ—
უპასუხებენ სხვები.

ვე-შულ-მანი.

ნ უ გ ე შ ი

სადგ. ტვილისის საანგარიშო
ნაწილი უწყურს ხელფასს ისეთ პი-
როვნებებს, რომლებიც კარგა ხა-
ნია სიჭიქოს განსვენებებს.
მაგალითად:
მეისრე მელიქიძე 6 ავლის გას-
რისა მატარებელმა. გადის სამი
ოვე, და შის სახელზე მინც გრძე-
ლდება ყოველ თვე ჯამაგირის
გამოწერა.

ორთქლმავალი (გასრესილ მეისრის
ცხედარს): —მაპატიე გეგმო უმან-
კოო, რამეთუ ღირს იყვნენ გასრესად
ჩემდა მიერ თანამშრომელნი სადგუ-
რის ანგარანისანი და მეცესულად
გაუბრთხილებლობითა და შეცოდე-
ბითა ჩემითა გაისრისე შენ!

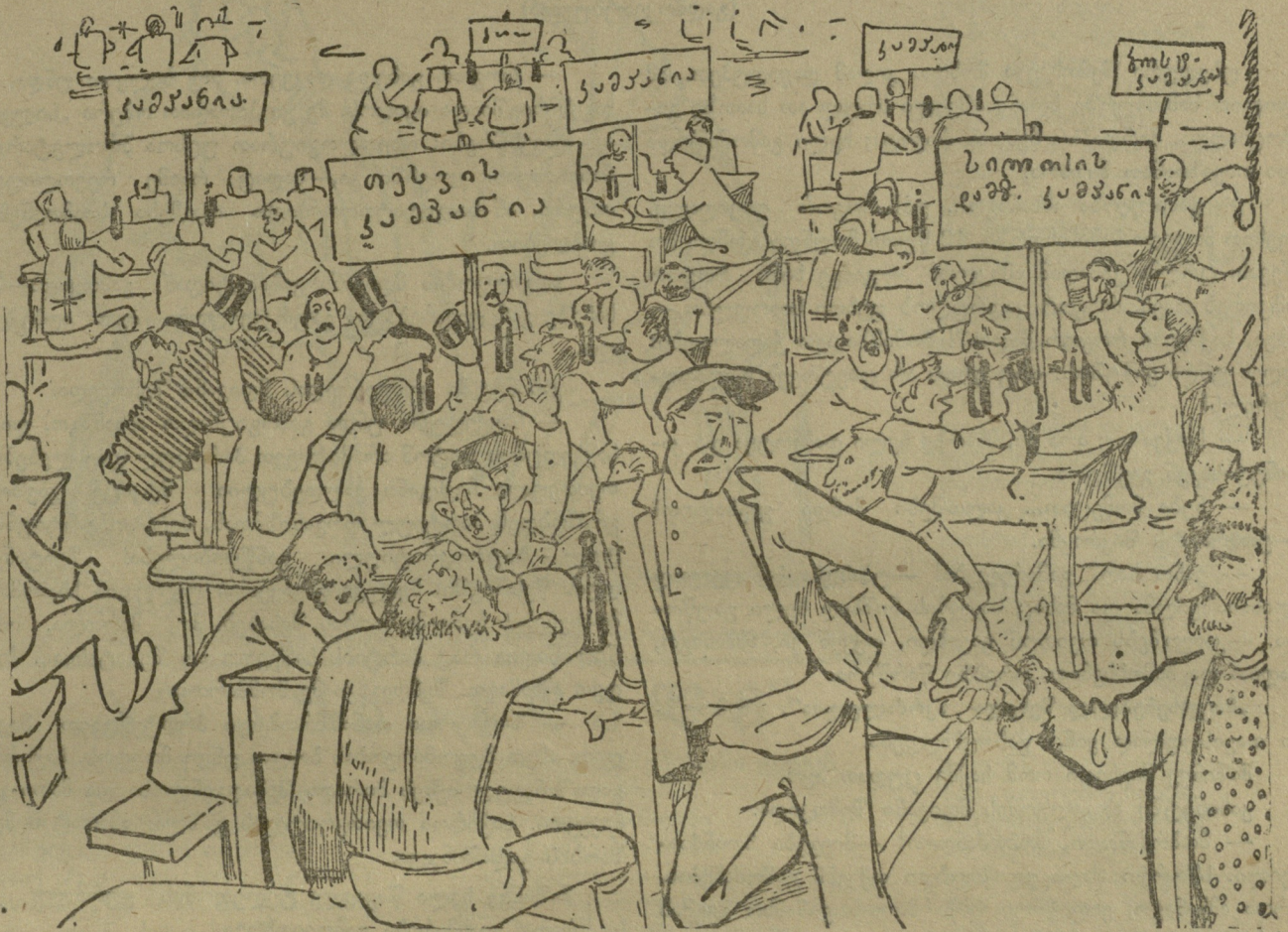

წოდ უყურებთ ამ სურათს წარმტაცა და „მშვენიერს“
სხვა რამე არ გეგონოთ, საღვურია რიონი

„განსვენებით“ ბაქანზე, მატარებლის ლოდინში—
მუავლებიან მგზავრები, როგორც ძმარში ნიორი.

გურჯაანის რაიონის სოფ. ახალშენის კომუჯრედის მდივანმა ღარიბთა შორის მუშაობაზე გამო უარი განაცხადა. (გაზეთებიდან).

„მოუცულობის“
 პერიკლესი
 გიგლიორთქა

— წამო ამხანავო! ღარიბებთან ვიმუშაოთ.
 — რას ამბობ, სად მცალია მათთან სამუშაოდ ამდენ გახურებული „კამპანიების“ დროს?

მომარაგება, როგორც გაგება

მომარაგება!..
 მომარაგება!..
 მომარაგება!..
 სდგას ეს საკითხი
 და საშველი კი არ ადგება!
 მაგალითისათვის,
 ავიღოთ თუნდ ხილი, მწვანილი!..
 ესთქვათ: პარიზიდან
 რომ გეჭონდეს ის გამოგზავნილი,
 მაშინ მე ხილზე ან მწვანილზე
 დავსძრავდი ენას?
 იქვე, პარიზში წაეღო ის
 მდინარე სენას!..
 მაგრამ მას ისხამს
 ჩვენი მიწა განუსაზღვრელად!
 გეჭონდა ის საზრდოთ
 ჩვენ მუდამ უამს თავზე საყრელად!
 ის დღესაც ისე
 მოდის ბაღა - ბაღის უხევებად!
 მოდის თავისით,
 თითქმის თავისი შეუწუხებლად,
 და მისი საზრდოთ
 საკვებ საგნებს ზედ დამატებით,
 ხმარება ჩვენში

იყო მუდამ დიდი წარმატებით!..
 თითქმის ეყარა კალოებათ
 იგი ბაზარში,
 საღაც იქნდა მას სუყველა
 დაოს თუ ავდარში...
 არ იყო ამ მხრივ
 შეჭერება ან შემცირება...
 დღეს კი ამ საქმეს,
 ვხედავ, დიდი დრო ეწირება,
 მას ეწირება
 დიდი შრომა და დიდი ხარჯი,
 განზრახ თუ ვინმე ხელს გვიშლის აქ,
 იმსაც დავსჯი!
 მაგრამ ის, რაც ზღვად,
 რაც უხევებად ყველგან ეყარა,
 ამდენ მომწველში
 მიკვირის, ნეტა სად გამეპარა?!
 თუ ვნახე სადმე,
 დამალია ის ან დამზრალი!
 ვაი მუშკოობის! და უფრო კი...
 მომხმარებლის ბრალი,
 რომ ეს დამალიც
 თუ დამზრალიც, რომ ძვირად ფა-
 სობს!..

ჰყიდულობს მაინც,
 და მყიდველიც ზედ, რომ კბილს
 ასობს,
 ტკბილი ხილი თუ
 სურნელოვან მწვანილის კონა
 უცბათ იწარდება,
 როგორც შხამი!
 როგორც შხამკოლა!
 ან პირს ევლევა,
 როგორც ხმელი სიმინდის ჩალა!
 რადგან: პოვნაზე
 ჯერ იმდენი კაცი ეწვალა,
 და რომ იპოვნა,
 ვადიხადა შიგ ფასიც ძვირი,
 ხოლო მიიღო:
 საღის ნაცვლად,
 დამპალი!
 წვირი!..
 თი, მუკოპო!
 მომხმარებლისკენ იბრუნე პირი!
 გამოარკვიე:
 ვისგან არის
 ჩვენს თავს ეს
 ჭირი?!

უბედური შემთხვევა მოხდა. კილამ დავიღუპეთ. იმ დილით სამსახურში ბლინძიაშვილი სრულ ათ საათზე გამოცხადდა. პირდაპირ ჩემთან მოვიდა; ხელი გამომიწოლა და თავაზიანათ მითხრა:

— გამარჯობა ამხანაგო!.. უჰ! როგორ დავიღალე. ფეხით მოვედი სამსახურში, 12 წუთი მოუნდი აქამდე მოწვევას. ცოლმა კინალამ ამიკლო: —გამგე ხარ, როგორ იმცირებ თავს, როგორ კადრულობ ფეხით სიარულსო.— სხვა, საქმეები როგორ მიდის?! მომიმზადეთ ქალღმერთი: დღეს უნდა ვიმუშაო: არც ერთს არ დავტოვებ ხელმოუწერელს!

— სიტყვა თუ არა ეს, მხარზე ხელი დამარტყა და კაბინეტისაკენ გაეშურა.

— ნება მომეცით... კალოშები შინდა გავხადოთ! —უთხრა მას შიკრიკმა.

— ვანო ხარ? გამარჯვება! —უბასუხა სანაცვლოდ ბლინძიაშვილმა და მასაც სალამის ნიშნად ხელი გაუწოდა. —კალოშებს თვითონ გავიხდი, თქვენ კი, ამხანაგო, წადით და ჩამოხსენით კარებზე წარწერა:

„მოუხსენებლად შესვლა აკრძალულია“. შემოღობვა თავისუფლად ვინც გამოცხადდება.

მაშინვე მივხვდი რომ საქმე ცუდად იყო.

კაბინეტში ადგილკომის მდივანი შემოვიდა.

— მობრძანდით, მობრძანდით! —მიეგება ბლინძიაშვილი. სწორეთ ახლა ვფიქრობდი თქვენს გამოძახებას. დროა ამხანაგო, ვიფიქროთ საწარმოო-საფინანსო გეგმის შესრულების შესახებ. საჭიროა მასების დანტერესება. საჭიროა მუშების, პროფორგანიზაციების და ადმინისტრაციის ხელი ხელ ჩაკიდებული მუშაობა პარტიის ჯუნგების ცხოვრებაში გასატარებლად. ჰო, გამახსენდა: ორი წელიწადია, რაც პროფკავშირის საწევრო არ გადამიხდია: უთხარით ანგარანში, რომ დღესვე გამოქვითონ ჩემი ჯამაგირიდან.

— დღეს ოპერის თეატრში „სილვა“ იდგმება. თქვენმა მეუღლემ ბილეთები დამიკვეთა. —ინებეთ! —უთხრა ადგილკომის მდივანმა.

— როგორ გაბედა დაკვეთა. თუ ბილეთი უნდა, ჩადგეს რიგში და იყიდოს. მე კი პირადად ოპერა „სილვას“ არ დავესწრები: იდეოლოგიურათ უცხოა პროლეტარულ მასისათვის. კლუბში კი, —სადაც რაიმე რევოლუციონური, ან საავიტატორო პიესა იდგმება სიამოვნებით ვიახლებით.

ადგილკომის მდივანი კაბინეტიდან გამოვიდა—მის სახეზე განცვიფრება და გაურკვეველობა იყო აღბეჭდილი.

კაბინეტში კომუჯრედის მდივანი შემოვიდა.

— საყვედური უნდა გამოგიცხადო ამხანაგო, დიდი საყვედური: რატომ არ მადღვეთ პარტიულ დავალებებს?! თვითელი ჩვენგანი ვალდებულია მტკიცე კავშირს გრძნობდეს პარტიულ ორგანიზმთან, ძირს ოპორტიუნისტულ - ბიუროკრატიული განწყობილება! შეიტანეთ დღის წესრიგში: ხვალვე გავაკეთებ უჯრედის სხდომაზე მოხსენებას ჩემი მუშაობის შესახებ. ჰო, მართლა, ორი წელიწადია რაც პარტიის საწევრო არ შემეიტანია... მიიღეთ ამხანაგო. შემდეგ კი მე მომმართა:

— ზოგიერთი თანამშრომელი პროტექციით მივიღეთ. ასეთ მდგომარეობას ბოლო უნდა მოეღოს. საჭიროა გადაშინჯულ იქნეს პირადი შემადგენლობა და მათი განაკვეთი. საჭიროა თვითკრიტიკის გაშლა; აპარატის მუშაობის გადაშინჯვა.

მაშინვე ხელი წავავლე ტელეფონის ყურმილს და სასწრაფო დახმარება გამოვითხოვე.

ბლინძიაშვილი ფსიქიატრიულ საავადმყოფოში მოათავსეს.

— მიიღეთ წამალი! —უთხრა მოწყალეების დამ ორი კვირის მკურნალობის შემდეგ.

— მიბრძანდით აქიდან! წესრიგი დაიცავით! არ მივიღებ მოუხსენებლად! —უბასუხა მან რიხიანათ.

ყველასათვის ნათელი იყო, რომ ბლინძიაშვილი განიკურნა.

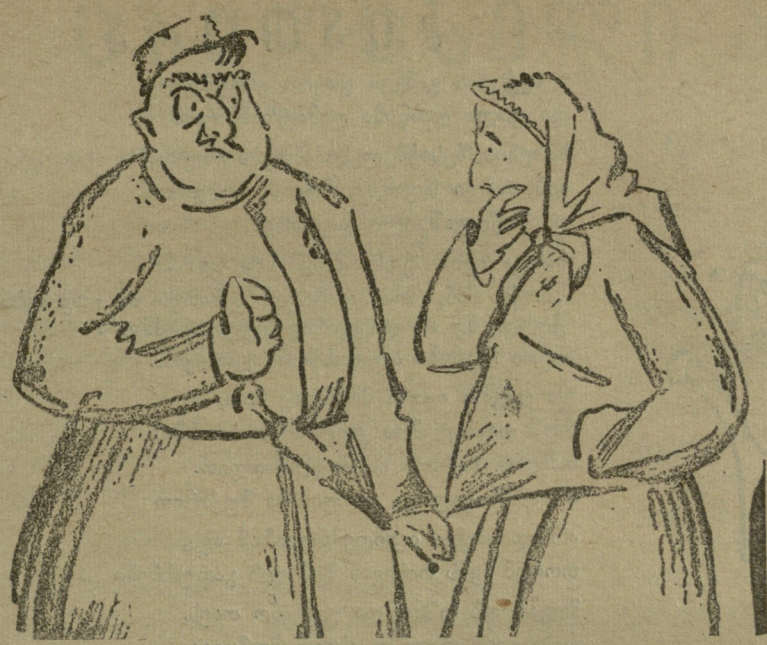
გოა—რიკ

ს ა ჩ ხ მ რ ე

საჩხერის შვიდწლედის პრესტიჟი ეცემა უორჯი—პედაგოგი რას ჩადის რას?! ის ისეთ უმსგავსო საქმეებს კისრულობს, რომელსაც თვით უნდა უშლიდეს სხვას. ხშირია შემთხვევა, პურსა სქამს სკოლაში, მის სიტყვებს ცენზურა ვერ იტანს, ვერ; მის მოქმედებაზე ქუჩაში სიცილი ყოველდღე მოისმის, არ შესწყდა ჯერ. მრავალჯერ მოხსნილი, როგორღაც ახერხებს საჩხერის შვიდწლედში შეძრომას ის, ავარა ბიჭები: „კოკოზა“ და სხვები იმასთან ქეიფობს და მასთან ზის.

ენლა თუ აღმასკომს მივხვდავთ, შევიტყობთ იქ ცნობილ ვაჭარის გენამცა სძევს: —საღუნეშვილია, —ღვინოებს ყიდულობს, ჰყიდის ორ იმდენათ, თვით რომ აძლევს. ჩვენს გამოძიებლის ამბავზე ნუ მკითხავთ, —გამოსაძიებლათ ვამხდარა თვით, წასულ თვის ოცდაერთს დამთვრალი, ტალახში ჩვენ აღმოვაჩინეთ და ასე ვსთქვით: „შენ ნემსიწვერიძე! თუ თრობას არ მოშლი, —საჩხერის ქუჩებში იგორებ კვლავ, იცოდენ, —მოგხსნით და მუშგლებინს გადაცემთ, წარსული ცოდვებიც ბევრი გაქვს ძმავ!

ნანგალა

ცოლი: ამბობენ, ბოლშევიკები მომავალ გაზაფხულზე ყველა კულაკებს მოსპობენო.
- მაშ არ იცი?! იმოდენა ოლქები მოსპებს და ჩვენ რა ხეირს დავვაყრიან?!

„აჭაფსანდალი“

შემიფრინდა თავში მუხა,
გაუმარჯოს ამ ჩემს სარდალს.
ჯერ მუშკოპოში შევივლი
და ვიყიდი ფეხზე სანდალს.
(თუ არ მომცეს, მაშინ მკითხონ),
რომ ავუტეხ ჩხუბს და სკანდალს);
და აქედან „სახკვება“-ში
შევსჭამ დახლზე აჯაფსანდალს...

მართლაც ნამდვილ აჯაფსანდალს..
რა გინდა, რომ შიგ არ იყოს!
აგერ ბუზი, ტარაკანი,
ვირის კული ჩვენი მიხოს.
წვენში სტურავს ჭია-ლუა,
ძვალი ახრჩობს ეგერ ნიკოს..
და ასეთი გამგეობა,
აბა თქვენ სთქვით, როგორ იქოს!?

და პროსპექტზე გამოვედი,
პივადეჭი ერთ დიდ კვარტალს
ვანხე: მუშკოპის ნოქრები
პიათრევედენ სანღში ფართალს.
(თუ არ გჯერათ, წამოდით და
დაგიმტკიცებთ სიტყვას მართალს
გამსახლში რომ თავს უკრავენ.
დაიწყებენ მაშინ კვანტალს)

ვისკუპე და გადავსკუპდი,
ვინახულე მე დუმერგი—
კაპიტალის დამპალ ლეშზე
ამოსული ეკლის ნერგი.
მას წინ ედგა საბჭოეთის
ყველიანი სასე დერგი.
სჭამდა მშიერ კატასავით,
გამძღარიყო ის ვერ ჯერ კი.

და პრეზიდენტს გვერდში უჯღღენ
პრემიერი და ბრიანი.
ეტყობოდათ—საპიენენი
იყვენ ჩვენზე ბრაზიანი.
—ავკრძალოთო,—მოახსენეს,—
ჯერ არ არის მთლად გვიანი.
სხვა მხრივ ჩვენ არ შეგვიძლია
მივყენოთ მათ ზიანი.

და აქედან ბელგიაში
ამოვყავი უცებ თავი.
(მე მინდოდა მენახულა
ვანდერველდე ის პირშავი).
ჩვენში იყო და გაიგო
ჩვენი საქმე და ამბავი.
ვის რად უნდა, მაგრამ გვითხრა
ჩვენ მან სიტყვა არა ავი.
გადავიდა საზღვარზე და
გადაფიცა სიტყვა თქმული.
(ეშინოდა თვისი მეფის,
აუძეერდა საწყალს გული).
და დაიწყო ჩვენზე ჭორი,
ლაპარაკი მოწამოლული...
ის დაბრუნდა სამშობლოში
ყველგან პანლურ-ამოკრული.

ვისკუპე და ჩამოვეფრინდი,
და დავეფრინდი დიდუბეში,
სადაც შეშის ორდერები
ხალხს ხელში აქეთ და უბეში.
იყო ჩხუბი და სკანდალი,
ჩაფლულაიყვენ წყლის გუბეში.
ერთს მიჰქონდა მხოლოდ შეშა,
სჩანს მოსვლოდა მას დუბეში.
რინ-ტინ-ტინ.

მატარებლით გავეშურე,
ვინახულე ძეგვი;
აქ მრავალი „მესვეური“
არის „მისაბეგვი“.
გლენის ფარაჯა ჩავიცვი,
გავიარე სოფლად;
ერთ ყანაში ერთი გლენი
მუშაობდა ობლად.
ვკითხე: ძმაო, რას გამდგარხარ
ასე მარტოხელად,
კოლექტივში რად არა ხარ
უფლებიან წვერად?
ერთად შრომას, ნუ თუ ცალკე
გირჩევენია ბევრად?
გლენი წელში გაიმართა,
შემომხედა ცერად,
რომ დარწმუნდა გლენი ვიყავ.
ნელა ჩაახველა
და მომიყვა დადინჯებით,
რაც იცოდა ყველა.
მითხრა: ძმაო, არ გვივარგა
სოფლის ხელმძღვანელი;
გაქრობამდე მისულია
ეს ჩვენი არტელი.
მეც მინდოდა შევესულიყავ
კოლექტივში ძმურად;
ლარიბ გლენებს არ ვიღებთო.
მითხრეს მედიდურად.
უკულმა დაატრიალეს
მათ ცხოვრების ჩარხი,
ამიტომაც „მესვეურებს“
არ ენდობა ხალხი.
ალარ ვიცით ვის მივმართოთ,
ვისა ვთხოვოთ შეველა,
დაქსაქსულმა გარჯა-შრომამ
დაგვცა, დაგვანელა.
რაც ვითხარი, არსად სთქვა,
გაფიცებ შენს ძმობას,
თორემ ვიცი არ აცდები
„მესვეურთა“ მტრობას.
გულმოსული გავემართე,
კასპში შევიარე.
და ვიკითხე აღმასკომის
მდივან-თავმჯდომარე.
ვერც ერთი ვერ ვინახულე
თავის სამსახურში;
სადგურზე ბრძანდებიანო—
ჩამწოხულეს ყურში.
კოპერატივს ვეწვიე
ერთობ გულ-ნატკენი,
სადაც ნოქრად „ბრძანებულა“
არუნოვ რუბენი.
შავსიელი ბრძანებულა
ეს ძველი ვაჭარი;
ლარიბების სიძულელით
დულს როგორც მაჭარი.
თორემ ერთხელ ის წმენ ახი
მოხსნეს, მოაშორეს,
მაგრამ ისევ მიუღიარ
იგი ხელმეორეთ.
აქ მის გარია მრავალ
ასაწევი ყორის,
მაგრამ ჯერ ეს მიიღევით
მოსაკითხი ძმური.

უჩინარი.

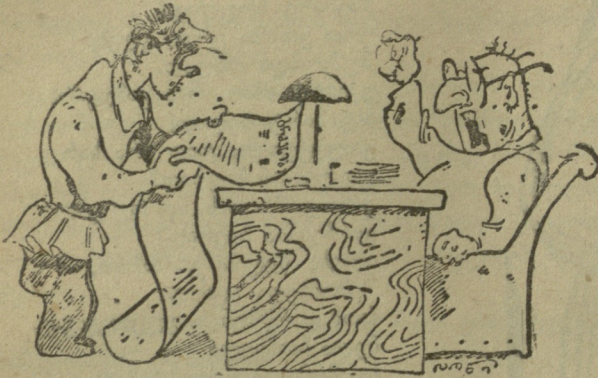

სექციის გამგეა დავით ერგემლიძე და ცილი დასწამა დიმიტრის, რომ ხარების შესაქმელ სიმინდებს ითვისებს. მიბრძანდი საკანში, მოგისწრო დრომ. და წიწილაშვილი დაკითხეს, ეგონათ რასაც თვით ფიქრობდენ იტყოდა მას.

„სთქვა მან, რომ „დიმიტრი სიმინდს არ ითვისებს ქურდს მე არ დავფარავ საკუთარ ძმას“ ასეთი ჩვენება არ მოსწონს დათიკოს.

და ჯავრი იყარა მოწმეზე მით, რომ დაპატიმრა კანტორის ოთახში, მშიერი ამყოფა ის მთელი დღით. საღამოს გაუშვა და უთხრა მუქარით არსად სთქვა იცოდე ნუ იზამ ავს, თორემ ჩემს რისხვას შენ ვერ გადურჩები მოგაძრობ უშნო და უტვინო თავს. რასა გავს დათიკო ასეთი მოქცევა, ვინ მოგცა უფლება დატუქსო ის და დაპატიმროთ უდანაშაულოთ ვინც შრომობს ერთგულოთ და ოფლი სდის.

უნლო.

- მივდივარ... მუშებთან უნდა მივიტანო!
- შეჩერდი! არავითარ შემთხვევაში!
- მაშ, როგორ გაიგონ მუშებმა თქვენი ბრძანება?
- ბრძანება მიგაქვთ?! წაიღეთ... მე საწარმოო გეგ-

მა მეგონა.

„საქ. ღვინო“

ემი გვარი ახალი, ხომ ქვეყანამ ვაიგო, ყველა ვადამეტერა, ყველამ მასხრად ამიღო. „ბაღოსტანი გამხადეს „ღვინო“ სახელქებული, არაეის არ ვეგონო უცბად ვაკოტრებული. ამ სკამებზე ცოტა ხნით მომიწია სვენება, მაგრამ დახეთ, დამიწყეს უთავროლოთ ქენება. კონზინტათ სღომიათ, ჩემი გადაკეთება, ამდენ სახელის ცვლაში ნეტა არ გაკეთდება? საშახტრი სულ ყველამ შეიცვალეს სრულადა, გაზღე „გლაზუზს“ კოცნიდა პირზე მეგობრულადა. „ნახოზი“ კი „უპრაედელს“ სთხოვდა ვიდვიქენიას, აქ გული შეუწუხდა მემანქანე ეენიას. კოტე შტატებს ეძებდა რისთვის, კი არ იცოდა, გამგეობა ყოველდღე სიმწრის ოფლში იწოდა,

მაგრამ ჰოი ბუნებაე! შენს სვლას ვერვინ ვერ მოლლის, ერთი სიტყვაც არ მისცეს მ'საკითხზე

ძნელ-ოღლის.

შვიდი ცოლი (ფოთი)

ტარტაროზო ჩვენ სადგურში ნახე ფრინველთ კარნავალი თავისუფლად დასეირნობს ძაღლი, ბატი და მამალი. ჩვენი მუშკოობის გამგე პროტექციის მამა არი, მას ეწვიე შენი ჩანგლით (გველესიანია გვარი.) უცნობ გლეხებს, ან და მუშას უნდა სტუკოს ცივი ვარი, ნაცნობ-ნათესავებისთვის არის „რბილი“—მოსახმარი. „ოსტრო“-ს სასადილოს გამგეს (მუავეია მისი გვარი—) სასადილო არ იდარდებს ქალებისკენ მიაქვს თვალი. დროზე ვერაფერსა გაკმევთ, მას გაუხმეს თავის ქალა, (იმ „რჯულ-ძაღლმა“ ერთ კვირაში შეიდი ცოლი გამოსცვალა).

ბრაგუნა.

სურამი

სურამის ციხეო სურვილითა გნახეო, ამდენი ხორცმეტებ-როგორ შეინახეო.

სურამისა შვიდწლეღში საქმე არეულია, და ამის მნახველს, ვით არ ეტკინოს გულია?! ხარაბაძე დანიშნეს აქ გამგისა ადგილზე. შაგრამ არ გამოცხადდა დროს ატარებს ნადიმზე. ხარაბაძეს — ამბობენ — აწყალობს „დიდი პირი“-ო, შაგრამ ვფიქრობ დაუდგეს მასაც გასაჭირიო...

კულტექტორის გამგესა, ტარტაროზო ძამია, პეტრე ქვია სახელად ისიც დამნაშავეა.

მასწავლებლის უფლება ნიანური ჰგონია, ტარტაროზო უთხარი მოიკრიფოს გონია.

ჩამედა.

სახელ-სახელი ამბები

ახალი ბროშიურა

იშვიათი გამოგონება.

დაბეჯითებით ამბობენ, რომ ტფილისის მუშკოვს მტკიცედ აქვს განზრახული შეიძინოს კარტოფილი და დაურიგოს მუშა-მოსამსახურეებს. ამასთან დაკავშირებით მუშკოვი ამზადებს სპეციალურ ბროშიურას: „კარტოფილის, მისი შექმნის წყაროების და იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა მოვიქცეთ კოოპერატივიდან კარტოფილის მიუღებლობის შემთხვევაში“. გაიძახიან, რომ ამ ბროშიურაში ამოწურული პასუხი გაეცემა მომხმარებლებს ყველა იმ ობიექტიური მიზეზების შესახებ, რომლებმაც დააბრკოლა ბოსტნეულის დარიგების დაგვიანება ან სულ არ დარიგება.

მომარაგება უმჯობესდება

მუშათა მომარაგების გაუმჯობესების მიზნით, მუშკოვი კლუბებში აწყობს... კითხვა პასუხის საღამოებს. ასეთი საღამოები უკვე მოეწყო მთელ რიგ ადგილებში, სადაც მუშკოვი ინსტრუქტორები აუდიტორიას ამარაგებენ... დაპირებით.

ვითომ დავიჯეროთ?

ქალაქში ერთობ გავრცელდა ხმები, რომ კოლმეურნეებმა განზრახვა აქვს მონაწილეობა მიიღოს მოსავლისა და კოლექტივიზაციის ათდღიურში (15-25 ოქტომბერი) და აგრეთვე შემოდგომის თესვის კამპანიაში.

მუშათა გამოგონებლობის ბიუროს ახალი თავსატეხი საქმე შეემატა: ტფ. მუშკოვის გამგეობის წევრმა და ერთერთი განყოფილების გამგემ ამხ. ავეტისოვმა გამოიგონა კაბინეტის კარების მექანიკურად გაღების და დახურვის საშუალება. ეს ხდება ამხ. ავეტისოვის მაგიდაზე მოწყობილ „კნოპკის“ და ელექტრონის საშუალებით. ამ გამოგონებას უნდა დაუმადლოთ, რომ ამხ. ავეტისოვის კაბინეტის კარები მუდამ დაკეტილია და აბეზარი მომხმარებლები ტყუილ-უბრალოდ ელოდებიან კაბინეტში შესვლას. ამაზეა თქვენი იმედი, მოქალაქე მომხმარებელნი? უმალ აქლემი ნემსის ყუნწში გაძვრების, ვიდრე თქვენ ამხ. ავეტისოვის კაბინეტის კარებში შეძვრებით!

სხვათა შორის, გამომგონებელთა ბიურომ და აგრეთვე სხვა ბიუროებმაც ყურადღება უნდა მიაქციონ ამ ძვირფას გამოგონებას.

დაიკარგა თხა.

ტფ. ზოოლოგიური პარკის მუშაკებს ბაღიდან ვერაგულათ გაეპარათ გარეული თხა. მოქალაქეთა საყურადღებოთ ცხადდება, რომ მის მპოვნელს, დამჭერს და უკანვე მომყვანს თხის სამაგიეროთ მიეცემათ ორი მგელი და ერთი ტურა. გვთხოვენ აგრეთვე გამოცხადოთ, რომ სხენებული თხის მოკვლა (ან დაკვლა და შექმა ზოოპარკის მუშაკთა შორის გამოიწვევს დიდ გაუფებრობას და მითქმა-მოთქმას.

გოღოღრი

თავქარიანს (აქვე) თქვენი წერილი არც გოდორში მოხვედრილა და არც იბეჭდება. საერთოდ ისეთი ფსევდონომი ავირჩევიათ რომ თქვენი ნაწერებით ჩვენ ვერ ვსარგებლობთ. მიზეზი ის არის, რომ რაკი თქვენი ფსევდონომი თავქარიანია, ქარისაგან მოტანილი თქვენი შემოქმედება ისევე ქარს მიაქვს.

კიხს. (ოზურგეთი). თქვენი ლექსი „მეავე წყალი“ ასე იწყება:

თაყაიშვილი თინა
შეიპყრო სიყვარულმა,
მეავე წყალზე მიავლინეს
ეს მაშინვე უგრძნო გულმა...“

რა არის ამაში დასაცინი? განა მეავე წყალზე დასამეავებლად მიდიან?

რაც შეეხება თინას მიერ ფულების ქამას, თქვენს ლექსში არ არის გარკვეული თუ ვისი ფული შესჭამა თინამ. თუ თინამ სხვისი ფულები მიითვისა, მაშინ „ტარტაროზი“ საესებით გეთანხმებათ თქვენი ლექსის უკანასკნელ სტრიქონებში, კერძოდ მასში, რომ—

„თინას საქმე ცუდათ წავა
დროზე უნდა შველა თინას,
თორემ მეავე წყლის სანაცვლოდ
ის მოსძებნის სხვაგან ბინას“

ფარცხელს (ს. ფარცხანაყანევი, სამტრ. რაიონი): თქვენი ლექსი ასე თავდება:

„ტარტაროზო! ესლა მე გთხოვ.
ვიცო, რომ ხარ მებრძოლია,
დაგვიბეჭდეთ ეს წერილი,
ხელსა ვაწერ ფარცხელია...“

ფარცხელ...

ჩვენ კი სულ იმის ჯავრში ვიყვავით, ვაი თუ ფარცხელი რაიმე სხვა საკითხმა გაიტაცოს და ხელი აღარ მოაწეროსთქვა. არ გამართლდა ჩვენი შიში! ხელი მოწერილია! მორჩა! რაკი თქვენ წერილზე ხელი მოაწერეთ თქვენი კოოპერატივიც ფეხზე დადგება და მსოფლიო მიმზიდველობის კანონიც ძალაში დარჩება!

ნორი ფილოზოფოსს (აქვე). იწერებით: „სული დაობლდა; ფიქრებმა გაიტაცეს... უკვდავება მინდა; ვერ ვხვდებით... არ ვიცი როგორ მოვიქცე...“

ჩვენ მივმართეთ საკონსულტაციოთ ლევარსი როზროზაძეს და მანაც ასეთი პასუხი მოგვახსენა:

— უკვდავება გინდა?! მოკვდი და უკვდავი იქნებიო.

კაკოს (აქვს). თქვენი წერილი ანუ ლექსი. ეპისტოლეა თუ ვით დობდა წიწილახე მღვდელი-დიაკონი და ეპისტოლე იგი მეტად დიდი გამოღვა და მღვდლებთან ერთად ჩვენს გოდორში ჰპოვა აკვანი.

ი ც ო ხ ნ ის

ტფილისის მუშკოპის უყურადღებობით უპატრონოთ დაღპა კოლმეურნეობაში დამზადებული ბოსტნეული.

(გაზეთებიონ)

ბერძნული
ბიბლიოთეკა

„მუშკოპი წევს და იცოხნის—თავის ამინდი გოხია ლაფში ჩაფლული ურემი შინ მითანილი გონია?